

ensum absque copula tamen carnali perfectum est, quamuis sic à perfecta deficiat significatione.

Naturæ officio connubia præstita quondam,

Iam sunt & fragilis carnis honesta solus.

D. 17. De Matrimonio. P. comparationem ad causam efficiendam. Nii. fa. q. 2. Ant. An. d. 28. q. 1.

Cum matrimoniū sit viri & mulieris maritalis coniunctio, inter personas legitimas indiuiduam retinens vitæ consuetudinem, ideo coniuges sine consensu mutuo nō separantur, nec vnus sine altero continentiam vouere potest, sed debitum ei reddere tenetur. Quomodo contrahatur, & quæ differentia sit inter sponsalia & matrimonium: vide supra.

Præsentis uerbo nubendum temporis, idque

Durat quàm coniux uiuit uterque diu,

D. 18. de qualitate consensu ad matrimonium requisiti.

Consensus defuturo etiam iuramento firmatus matrimoniū non facit, cum per huiusmodi iuramentū sit confirmatio nō de facto sed sciendo. Traditio autē parentum ipsius sponsæ, & sacerdotis benedictio, de sacramenti substantia non sunt, sed ad quandam ipsius pertinent solemnitatem & honestatem. Consensus esse debet in coniugalem societatem, quapropter mulier ex latere viri sumpta scribitur. Vnde & inter fratrem & sororem cohabitantes matrimonium non est, fuit autem inter Virginem & Ioseph.

Copulat si fuerit uerbo contracta futuro,

Nondum coniugij fœdera certa manent.

D. 29. Coactio excludit consensum coniugalem. Ant. And. q. 1.

Consensus per coactionem extortus, matrimonium nō facit: quoniam nō in nuptijs sed & in sponsalibus debet esse liber. Ille consentit, qui manifestè & euidenter non contradicit.

Non erit ad sensus peragens connubia, qualem.

Præbet, uerberibus sepe grauatus homo.

D. 30. Non omnes error consensum matrimonij impedit. Nii. fa. q. 3. Ant. An. q. 2. ubi de Matrimonio Iosephi & Mariæ Virg.

Error personæ, non fortunæ vel qualitatis impedit matrimoniū cuius contractionis, Multæ sunt causæ. Aliæ, ut prolis procreatio & fornicationis vitatio, principalis. Aliæ honestæ, ut pax & reconciliatio. Aliæ ut diuitiæ & pulchritudo minus honestæ nec propter hoc, ut quidam volebant, matrimonium impediunt, eò quòd malitia contrahentis sacramentum non maculat. Fuerunt autem & causæ speciales contractus inter Virginem & Ioseph, ex consilio familiarum Spiritus Sancti, ut scilicet virgo solatium haberet & sustentamentum, partus autē virgineus diabolo celaretur, & Ioseph testis esset castitatis coniugis suæ. Inter quos fuit coniugium perfectum sanctitate, licet non ita significatione, quia sine copula carnali propter utriusque uirginitatis votum.

Sunt duo, quæ dicant dissoluere fœdera lecti,

Sunt errata duo, quæ temerare negant.

D. 31. Trium bona mat.

Matrimonij bona esse tria liquet. Nam est fides inuicem seruanda &

da & proles suscipienda ac educanda, & sacramentum de matrimonio societate non dissoluenda, etiã si corporalis disiunctio fiat. Neq; hoc tertium deficit in matrimonio, etiam si prima duo deficere contingat. Coniuges tamen quę prolem nolunt, sed sterilitatem procurant, potius fornicarij iudicandi sunt, & si fetus tunc animatus fuerat sunt homicidæ. Dicta autē bona sic matrimonij auctum ordināt, vt si fiat causa prolis, peccatū non sit, aut sit non mortale, vt cū seruata fide thori conueniunt causa incontinentię. Quod autē Apostolus dicit hoc esse secundum indulgentiã, accipiendum est de Indulgentia concessionis, si fiat causa prolis, quasi de minus bono, non tamen malo. Si uerò fiat causa incontinentię accipiendū est de indulgentia permissionis, quasi de minus malo. s. veniali: dummodo intra limites matrimonij fiat, quos limites excedens non excusatur. Nec est contra prædicta quod concupiscentia semper mala est. Verum est enim de malo pœnæ, & non culpæ. nisi vt dictū est. Greg. autem ab ingressu Ecclesiæ prohibet post accessum ad vxorē eum tantum, qui hoc agit incontinentiæ causa, vel quia raro sit secundum huiusmodi concupiscentia.

*Quæ tria coniugij bona sint, quibus illud honestum,
Redditur, hocce loco docte Magister agis.*

Quamuis in alijs vir mulieri præ est sicut caput corpori, in redditione tamen debiti ius est eis equale, adeo quod etiam si causa prolis mulier debitum poscat vir ei reddere teneatur, & ecõtra, & neuter, etiam ad continendum, sui corporis potestatem habet, nisi de consensu cõmuni. Attamen licet peccatum non sit, debitum reddere, exigere tamen vltra generandi necessitatem, veniale est: mechari vero, criminale. Quod si vir vxori consentiat, vt Deo continentię votum offerat, si tamen reuocet priusquam mulier impleat, reuocatum est: non autem si iam fuerit impletum. Quamuis autem petenti debitum reddi debeat, sunt tamen dies in quibus hoc ipsum petere non licet, vt in textu. Quod vero Hieron. aliter dicere videtur, de Ecclesiæ ministris accipiendum est. Tempus in quo nuptiæ celebrari non debent secundum Con. Trid. Sess. 24. c. 10. est ab aduentu Domini nostri Iesv Christi vsque in diem Epiphaniæ. & à feria 4. Cinerū vsq; in octauā Paschę, alijs vero anni tēporibus sic.

Debita certa ligant socialis fœdera lecti,

Quæ pariter coniux debet vterque sibi.

A mundi principio vnus vnā habuit vxorem, quod & obseruatum esset, si primi parentes non cecidissent. Nam inter filios eorum & filias vnus vni coniungebatur, cum nec aliæ essent mulieres. Lamech verò primus legitur duas habuisse vxores, & quidem reprehensibiliter quia carnaliter. Quia tamen processu temporis omnes

trinionij.
Ant. And. q. 1
Niifa. q. 4.

D. 32. Coniuges in soluendo carnis debito, pares sunt. Ant. And. q. 1.

D. 33. Vxorē pluralitas fuit aliquā licita. Ant. And. q. 3.

penè ad Idola declinabant, diuinitus consultum est, patres plures ducere, ne Dei cultus & notitia ex eorum paucitate deficeret. Unde & maledicta in lege sterilis habebatur. Hinc etiam non impari meriti estimatur castitas coniugalis Abrahæ, castitati virginali Ioannis, cum utraque Deo pro tempore militauerit. Nec patres fidem thori per hoc violarunt, quod Deo volente plures habebant vxores: quia suis fidem seruabant. Sub lege etiam de coniugio magis expressum fuit. In noua autem lege fecunditati virginitas praefertur, & sacerdotibus castitas in dicitur, eò quòd per totum mundum fides iam est publicata.

Cura sacra sobolis, non execranda libido,

Patribus vxores suasit habere duas.

D. 34. Inter legitimas personas matrimoniu fieri debet. Nüsa. q. 6. Ant. An. q. 1.

Ad matrimonium contrahendum aliquæ personæ sunt omnino sine aliquo impedimento legitime: aliquæ ex toto illegitimæ. vt in sacris constituti: quædam verò medio modo se habent aliter tamen nunc quam olim vt quibus obstat frigiditas vel cognatio. Si quis causa frigiditatis debitum reddere non potest, si vtrisque placet, simul manere possunt. si mulier vult esse mater & nunquam conuenerunt, & hoc legitime probet, contrahere cum alio permittitur, nisi & ipsa sit inhabilis. Quòd si ex maleficio impediatur, peniteat de peccatis suis, & per exorcismos Ecclesiæ restituatur: per quos si non liberetur, potest alteri nubere, iudicio Ecclesiæ interueniente, vbi si conualuerit, non potest ad priorem redire nisi Ecclesiæ iudicio. furiosi etiam & amentes, vt sic, contrahere non possunt. Sed & ille qui cum sorore vxoris suæ dormit, neutram illarum habere debet & vterque sine spe coniugij remanebit. Neque verò propter infirmitatem corporalem dimittere licet coniugem, sed magis alter alteri auxilio esse debet in hoc casu.

Qui sint connubijs apti, quæ pacta secundum Legem vllò aut nullo sint dirimenda die.

D. 35. De diuortio ex adulterio sequuto. Sco. Ant. And. q. 1.

Vxorem vir dimittere potest propter adulterium, si ipse simili crimine pollutus non sit. Quod si vterque reus sit, neuter propter hoc alterum potest dimittere. Si verò propter adulterium vnius separati fuerint, neuter alium ducere potest alio adhuc viuente, possunt autem inuicem reconciliari. Si vir adulteram impenitentem retinere vellet, in crimine sibi participare videretur. Repulsam tamen & penitentem recõciliare sibi poterit, nisi sepe recidiuer. Nec potest aliquis ducere eam, quam prius per adulterium polluit, si ipsa machinata sit in mortem prioris mariti, & alter alteri, adhuc priore marito viuente, fidem deducendo dederit.

Non machæ machum, si vult, tamen absque viri spe.

Vino illo alterius, mittere iura sinunt.

Mulier

Mulier libera seruum ducere potest, similiter & vir ingenuus ancillam. Quòd si libero de seruitute alterius constitit, fixum erit matrimonium: si autem deceptus est, dimittere potest iunctam sibi personam postquam scire incipit. Potest & esse coniugium inter virum & mulierem, si ambo seruilis sint conditionis, dummodo voluntas dominorum vtriusque accesserit: imo secundum quosdam, domini etiam dissentientibus. At si coniux liber seruum se fecerit præter coniugis suæ consensum, per hoc non separabuntur, nec ipsa serua efficitur. Matrimonium etiam contrahi non potest, nisi masculus 14. habeat annum, & puella 12, alias separari possunt quamuis ex consensu paratum id factum sit. Iuncti verò præcedenter, si post discretionis annos voluerint simul manere, possunt, ante septennium tamen nec sponsalia contrahi possunt, cum contrahentes saltem intelligere habent quid agatur.

*Quomodo coniugium impediatur seruum esse, quoque
Cuique anno liceat sœdus inire thori.*

In ordine subdiaconatus & supra constitutus coniugium contrahere non potest: & si de facto contrahat, nullum est, & dirimitur. In alijs verò minoribus contrahi permittitur, nisi religionis habitum sumperint ordinati vel continentiam votum emiserint. Inter dicitur etiam coniugium vxorum suarum occisoribus, quæ & penitentiam agere compelluntur, aut spiritali gladio feriendi sunt nolentes, non curato de legibus secularibus in hac parte.

*Occidens proprium mulier violenta maritum,
Nullo deinde alij nubere iure potest.*

Votum, quandoque impediens quandoque dirimens matrimonium) est quadam spontaneæ promissionis testificatio, quæ de his quæ Dei sunt, proprie fieri debet. Hinc vota fatua irritanda, nec vota reputanda sunt. Votum est multiplex. scilicet commune & singulare, simplex & solemne. simplex seu priuatim matrimonium impedit contrahendum. Solemne in facie Ecclesiæ factum, per sacri ordinis susceptionem vel professionem religionis solemnizatum, dirimit etiam contractum. Nam quod ante licitum fuit post votum fit illicitum.

Quòd si tales contrahunt, ab Ecclesiæ ingressu arcendi sunt, quousque humiliter satisfaciant. Quamuis autem adulterium graue sit, grauior tamen est incestus, & peccatum contra naturam grauissimum. Mulier etiam quæ maritum in remotis agentem mortuum putans, alium ducit: eo redeunte, ad ipsum redire debet alio dimisso, nolens autem, est excommunicanda. Qui verò vxore dimissa secedit, & aliam ducit, & post ductus penitentia vult secundam dimittere, asserens se alium habere, nec tamen permittitur, Ecclesiæ. scilicet non credente, per obedientiam quidem & timorem iam incipit excusari, & debitum penitus

D. 36. De impedimento conditionis. Ant. And. q. 1

D. 37. Qualiter sacer ordo impediatur Matrimonium Ant. And. q. 1 Niisa. q. 7.

D. 38. De impedimento voti Ant. An. q. 1.

reddere potest mulier illi, quæ. s. per ignorantiam excusatur, sed petere non debet. Hęc Magister. Sed quod talis reddere possit debitum etiam penitus non tenetur.

*Quid votum, quotuplexue fiet quandoue resistat
Quominus vxorem ducere ritè queas.*

D. 39. D. spari-
tas cultus
impedit. Sco
Ant. And. q. 1

Disparitas cultus impedit matrimonium. Nec est cōtra hoc Pau. 1. Cor. 7. quæ. s. de his loquitur, qui dum cōtraxerant, ambo fuerunt infideles vide literam. Potest autem & comux conjugem propter alias concupiscentias, quæ animam à Deo aberrare faciunt, dimittere. Quia si infidelis sua sponte discedat, aliam ducere fidelis potest, nec sequi eam tenetur, cū ambo infideles existentes, iuncti fuerint. Si ambo iuncti fuerint fideles, sed vnus infidelis fiat, alter eam dimittere potest: sed aliam, illa viuente ducere non potest. Ratū est enim coniugium fidelium, nō autem infidelium quia solui potest, nec habet illud triplex bonum, quod matrimonij actū à peccato excusat: nec meretur primum, quia ex fide non est.

*Nulla tenent illos valido connubia nexu,
Quos retinet dispar religionis amor.*

D. 40. De im-
pedimento
cognitionis
primò carna-
lis Ant. And.
q. 1. Niiffa.,
q. 8.

Cognatio olim ad septimum vsque gradum habuit matrimonium impedire, quod ex doctōrum veterum auctoritatibus liquet. Quod autem Greg. genti Anglorū in 4. & in 5. gradibus contrahere concessit, ad tempus hoc fieri voluit, cū nouitij essent in fide. Extra literam tamen notandum, q̄ modificante Ecclesia hodie vniuersaliter in 5. gradu & supra, inter personas alias legitimas contrahi potest, & truncus incipitur à patre.

Fœdera coniugij prohibens cognatio carnis,

Recta lege quorum durat ad vsque gradum.

D. 41. de gra-
dibus affini-
tatis. Ant.
And. q. 1.

Affinitas (quæ & ipsa matrimonium impedit) causatur ex coitu naturali, & illicito. Inter consanguineos viri & vxoris: eo quod vir & vxor eius sunt vna caro. Sic ergo vir & soror vxoris eius sunt in 1. affinitatis gradu: filij vero vxoris in 2. & sic consequenter. Et illa olim impedisbat vsq; ad 7. gradum, hodie verò vsq; ad 4. tantum. Manet autē ipsa affinitas, etiā matrimonio transeunte, ita vt impediat cōtractus prohibitos æque sicut prius, eo q̄ vir & mulier sunt duo in carne vna. Vnde cōtra prædicta coniuctos, Ecclesia separat. Si tamen ignoranter coniuncti fuerunt, filij eorum legitimi reputantur. Notandum autem iuxta hoc, quod licet fornicatio sit omnis coitus extra conjugem, specialiter tamen est meretricum, viduarum & cōcubinarum. Stuprum verò est, virginum defloratio illicita. Adulterium alieni thori violatio. Incestus, consanguinearum vel affiniū abusus. Raptus autem, violenta eductio puellæ de domo patris, vt ea corrupta in vxorē habeatur, siue ipsi, siue parenti, illa fiat violentia,

tia, quod quidem morte punitur, nisi per confugium ad Ecclesiam raptor euadat.

*Quod ius cognatos inbibet connectier una
Legitimè, affines necit idem minimè.*

Cognatio spiritualis est vinculum contractum ex statuto Ecclesie: per susceptionem sacramentorū: dirimens matrimonium iam contractum. Ideo sancta Synodus Trid. Sess. 24. c. 2. statuit vt vnus tantū siue vir, siue mulier, iuxta sacrorū canonū instituta, vel ad summum vnus, & vna baptizatum de baptismo suscipiāt, inter quos, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, nec non inter baptizantem, & baptizatum: baptizatiqūe patrem, ac matrem tantum spiritualis cognatio contrahatur.

*Non tam sepe vetat nubentem agnatio carnis,
Mystica quin multo sepius illud agat.*

Omnium viuorum & mortuorum erit generalis resurrectio, ad Christi tubam, id est, ad aliquod euidentis & preclarum signum. media nocte, non quo ad tempus sed quia occultè, quando. s. non putatur & conscientiarum libri aperientur bonis ad gaudium & gratiarum actionem. Quorum etiam peccata per penitentiam hic deleta, secundum mentem Magistri alijs non patebunt, sed malorum scelera omnibus erunt manifesta: Credendumqūe est piè, quos tunc Christus viuos inueniet, morituros. Resurgentqūe omnes incorrupti, quia membris integri: non tamen omnes impassibiles, quia hoc fallit in damnatis.

*Mortales omnes, presentes atque futuros,
Et quos iam pridem fœda sepulchra tenent.
Vltima iudicij surgentis hora videbit,
Latuos factis premia digna suis.*

In perfecta quidem ætate, scilicet, iuuenili, omnes homines absq; dubio resurgent. At non in eadem statura, sed in ea quilibet, quam vel habuit, vel habuisset, si ad perfectam, non impeditus, peruenisset ætatem. Omnes quoque generaliter resurgent omnibus membris integri, quocumque materia corporum prius fuerit dispersa, ita videlicet, vt tota humani corporis materia toti illi corpori sit reddenda, quemadmodum in statua contrita, & ex eadem materia reputata aduertit potest. Hoc tamen dissimili fiet qualitate in corporibus bonorum & malorum. Nempe bonorum corpora dotanda sunt dotibus gloriæ, malorum verò corpora absque his æternis ignibus tradenda. Quæ etiam an cū deformitatibus suis surrectura sint, Augustinus sub dubio reliquit, nec curandum putauit, cum de eorundem certa constet damnatione. De abortiuus quòd resurgant, asserendum est, si vnquam anima vixerint rationali. Quæ & tunc

D. 42. De impedimento spiritualis cognationis. Tho. May. Niisa. q. 1. por. 4. Ant. And. q. 1. Bona. q. 2. ar. 1.

D. 43. Hæc nus de sacramentis no. legis, nunc de finali gloria per ea conseruanda. Sco Tho. May. Ant. And. Bona. q. 1. ar. 1.

D. 44. De qualitate resurrectiui. Niisa. q. 4. por. 4. Ant. And. q. 1.

licet & monstra, à monstruositate illa sua sunt emendanda.

Quantumcunque senes & quantumcunque tenelli

Quidam obeant, vultus omnibus aequus erit.

p. 45. Animę
hinc migran-
tes varia for-
tiantur rece-
pracula. Nii-
sa. por. r q r.
vide oēs. q.

Statim post mortem corporalem, animę pro meritis vel demeritis in locis sibi deputatis pręmia sua vel pœnas accipiunt, quę tamen post iudicij diem augebuntur, corpore, scilicet resumpto. Qui verò puniendi sunt, iuvari poterunt per Ecclesię suffragia, hi. s. qui in presentī vita, vt iuarentur, meruerunt quilibet pro modo suo. Quamuis autem pompe funerales magis sint ad viuorū solatia, decentem tamen curam defunctis exhibere laudabile est. Quod si pro diuite multa fiant suffragia, pro paupere verò pauca, vel tantū generalia, proderūt quidem ceteris paribus vtriq̄ in hoc pariter, quòd nō profunt diuiti ad pleniorē liberationem, bene tamen ad celeriorē. Hi autem qui in fine mundi reperientur, per ignem cōflagrationis & sanctorum orationes purgabuntur. Orationes etiam nostras angeli Deo, qui omnia pręnouit, offerre dicuntur, quando quid agendum sit percipiunt. Quas quoque sancti cognoscunt, quātum ad eorum pertinet gaudium & nostrum auxilium.

Viuentum præculas animis prodesse quibusdam

Si tamen hoc ipsum promeruerit prius.

D. 46. De sta-
tu & condi-
tione dāna-
torū. Tho. q.
1. & 2. Sco
Ant. And. q. 1.
Nii. sa. varias
q. discutit.

Non obstantibus quibusdam auctoritatibus, si rectē intelligantur, dicendum est quòd circa damnatos est aliqua Dei misericordia in eorum punitione, non tamen sic, quòd à peccatis vel damnatione per hoc absoluantur. Cum autem misericordia Dei & ipsius iustitia sint idem, tamen propter diuersam nostram de Deo conceptionem seu effectum Dei, aliqua ipsius opera misericordię, aliqua verò iustitię attribuntur. Qui & nunc occultē iudicans, s. purgando, convertendo uel excęcando, tandē manifestē iudicabit. Cuius quoque iudicia circa res oēs dispositio quandoque vocatur. Quod etiā Psalmista dicit, vniuersas vias domini misericordiā esse & veritatē, intelligi potest pro eo q̄ duplex est aduentus ipsius quorū vnus misericordiā respicit, alter iustitiam. Vel quia eius dono bona facimus, & mala declinamus. Quę etiam misericordia videlicet & iustitia: in omnibus Dei reperiuntur operibus, secundū aliquos quidē secundū essentiam, non autem secundū effectum, secundum alios autem etiā secundum effectum vel signum, & hoc vel occultē vel apertē.

Commiserans iudex, alias æquissimus ipso,

Damnatos puuit, quā meruerit, minus.

D. 47. De iu-
dicio extre-
mo. Tho. Sc.
Ric. Duran.
Ant. And. q. 1.

An vocaliter vel mentaliter tantū iudicij extremi sententia proferenda sit, non est vsquequaque per scripturas explicarum. Cum Christo tamen perfecti secundum scripturas certo iudicabūt. Quod quidem per sedes duodecim quas ipse dicit, significatur. Erunt autē

in iudicio ordines quatuor. Nam aliqui iudicabuntur & peribunt, ut impij, Christiani: alij verò tunc peribunt, sed non iudicabuntur, ut infideles: alij autem iudicabuntur & saluabuntur, decedētes. sin penitentia: alij quoque sine iudicio tunc saluabuntur, ut perfecti in hac vita. Congregabuntur autem iudicandi ad iudicium angelico ministerio, purgatione mundi per conflagrationem ignis iam completa Et electi quidem in aere, reprobj autem erunt in terra. Sicq; finaliter vltima à iudice proferetur sententia. An verò reprobj poss iudicium à demonibus puniendi sint, an non diuersimodè loquuntur diuersi, negatiua tamen probabilior videtur.

Vltima prudenti dabitur sententia Christo,

Quam confirmabit candida turba patrum.

In forma quidem humana Christus tam bonis quàm malis gloriosus in iudicio apparebit, sed virtute diuinitatis iudicabit, secundū quod & auctoritates quæ Christo iudicium attribuunt, sunt intelligendæ. Neque sine patre & Spiritu Sancto iudicium exercebit. Erunt autem latitiæ iustis illa apparitio, & terrori malis, qui nec vnquam Christi videre poterunt diuinitatem. Virtute etiam diuinitatis ipse suscitabit mortuos, quod pro eo humanitati attribuitur, quia in hac resurrectionem nostrā meruit, & est causa exemplaris ipsius. Cuius quidem iudicij locus erit in valle Iosaphat, & in aere circumcirca. Tunc autem sol & luna à claritate iudicis obscurabuntur & virtutes angelicæ admiratione quadam mouebuntur. Obscurabuntur autē & ante iudicium ad literam, post iudicium verò clarius lucebunt. Et quidem quo ad motum: cessabunt, quo ad esse autem semper manebunt ad Dei gloriam, & vniuersi decorem.

Sol & luna suos venienti iudice motus,

Sistent, at neuter desinet esse tamen.

Exacto iudicio, duæ ciuitates scilicet Christi & diaboli, fines suos habebunt. Illa quidem in gloria cōsummabitur, ista verò in miseria. sic tamen q̄ in illa nō omnes æqualiter gloriam participabunt, sicut nec hi in ista pœnam, sed vtrobique gradus quidam erunt. Quāuis autē omnes homines beatitudinem appetant, non tamen in eodem eam omnes querūt. Neque enim est vera beatitudinis ratio, habere id quod delectat, sed habere quod velis & nihil mali velle. Quāuis etiā omnes Deum cognoscant, tamen in modo cognoscendi est gradus seu differentia. Hinc & vnus alio est beatior. Nam & si gaudiū æquale sit omnium, quo ad id in quibus gaudent, non tamen omnium est æquæ intensum gaudiū & beatitudo. Quæ etiā post iudicium in dubie maior erit, quia maius gaudium atque cognitio maior.

Iudicio factō, geminas fore credimus vrbes

E quibus hæc Diti cesserit, illa Deo.

May. d. 48. q.
r. Nūsa. trac.
7. p. 2. q. 1.

D. 48. Erunt
& p̄ em̄ori
& supplicio
rū differēte
ant. and. q. 1

D. 49. de bea
titudine ani
mę Nūsa q. 1
Sco. q. 2. Vi
de ant. and.
p. 15. qōnēs.

D. 50. De statu reprob-
rū. Vide Ant.
And. i & que-
stionibus.

In damnatis mala quidem voluntas perseverat, ea tamen non est peccatum, sed magis peccati pœna, eò q̄ sunt extra statum demeriti: sicuti & bonis in gloriam cedit, q̄ voluntatem habent in bono firmatam. In tenebris quoque exterioribus mali fore dicuntur, eò q̄ à visione Dei penitus sunt exclusi, tum ob voluntatis malitiam, tum etiã ex obliuione à grauitate pœnarum causata, hoc tamẽ plus erit post iudicium quàm ante. Et si autem curam aliquam de suis notis habeant, tamen quę in mundo aguntur, non agnoscunt. Qui & in locis corporalibus ad pœnam detineri possunt, vt de diuite, Christo narrante, apparet, cuius tamen descriptio difficilis est intellectu. Vident autem se mutuo boni & mali vsque ad iudicij diem, quamuis per magnum chaos diuisi sunt. Postea verò etsi boni malos visuri sunt, non tamen e contra. Nec ad compassionem boni per hoc mouentur propter perfectam eorum voluntatem. Neque verò per hoc gloria eorum minuitur, sed interim augetur. Ad quam beatorum perennem gloriam perducere nos dignetur in solio sedens excelsus, de quo Magister pertractans, à facie ipsius exorsus est & per media procedens, ad pedes vsque eodem duce fœliciter peruenit.

*Non poterunt, erit hircus vbi dissectus ab agno,
Vel bene velle mali, uel malè velle boni.*

Hęc ferè omnia, quæ ad librorum Magistri collocationem attinent, paucis mutatis & aliquibus annotationibus in quibus doctores conueniunt, atque dissentiunt de meo adiectis fateor me extraxisse ex Epitome Arnoldi Vefalensis viri doctissimi. Quod autem promiseramus de lapidibus atque Illustrium virorum apotegmatibus propter penuriam huiusmodi papyrus & ne vltterius opus differatur vsque in aliud tempus distulimus.

Quæ omnia Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ
pedibus vel alicuius eius Catholici filij

Iudicio submitto. Nam,

Corripiet me Iustus in misericordia, & increpabit me:

Oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. Ps. 140.

TOTIVS OPERIS FINIS.

INDEX VERBA, RES, SENTENTIAS,
OMNIA DENIQ. NOTATV DIGNA,

QUAE IN HIS SPARSIM CONTINENTVR

Rhetorices Christianæ partibus ordine Alphabetico, exhibens.

Quando est in eadem pagina numerus non
ponitur sed solum litera.

A

Aron & Moyses à Pó-
tificibus imitandi .
fol. 25.n
Ab auditorum persona
ipsis rebus beneuolen-
tia colligitur. 229. q.s.
A bonis corporis laus
sumitur. 200.0
Ab optimo quoque discédum esse, & quo
modo hauriendú ex omnibus. 25.n
Abundantia sacræ scripturæ. 136.2
Ablutio baptismi cuius sit symbolum .
fol. 358.
Abstinentia & continentia quantum inuét
memoriam. 91.n
Accidens non in se sed in alio habet esse.
fol. 73.h
Accidentia spiritualia qui signanda. 91.p
Acta Apostolorú quid contineant. 128.m
Adá í perfecta ætate productus est. 326.
Adam plenum triplici cognitione fuisse
monstratur. 329.c
Ad confesiones Indorum qua sollicitudi-
ne religiosi accedunt. 189. t
Adam qualiter naturam humanam vitæ-
rit. 75.s
Adá nō filius hoīs sed Dei dicitur. 70.u
Adam est filius Dei per creationem non
per generationem. ibid.
Adam si non vsus fuisset ligno vitæ mor-
tuis fuisset. 306.f
Adæ peccatum an fuerit omnium grauisi-
mum. 328.g
Adoratio quotuplex. 343.a
Adoranda est caro Christi non-nuda latria
fol. 343.a

Ad virtutes vel vitia quomodo trahamur.
fol. 215.e
Aenigma quid sit & quomodo fiat. 275.p
Aequales sunt diuinæ personæ. 306.f
Aequalitas & similitudo in diuinis nō sunt
relationes. 310.h
Aequalitas vna Trinitatis quomodo. 311.h
Aeternitas, species & vsus sunt proprietates
personarum. ibid.
Aeternitas, Magnitudo, & potestas in Deo
sunt unum. 306.f
Affectus quid sit. 238.i
Affectus naturaliter omnibus insunt. 239.i
Affectu quomodo mouendi. 159.
Agnomnatio quid sit & quot modis fiat.
fol. 255.g. 456.h
Aliqua dicuntur de Deo idque sine sui mu-
tatione. 310.f
Allegoria, & Allegorica expositio quid &
quomodo fiat. 275.n. 146.u
Amicitia vera sine pietate non consistit.
fol. 132.h
Amoris immensitas in Christo. 7.x
Amplificatio quid, quomodo fiat, & eius
contrarium. 262.i. n
Anagogica expositio. 146.u
Angelus ad custodiam cuiuslibet viatoris
deputatur. 70. t
Angelica natura nō est producta ante cor-
poralia. 319.c
Angeli sunt creati in cælo Empyreo. ibi.
Angeli inferiores quomodo instruantur à
superioribus. 12 p
Angeli cur alati & quam curam de nobis
habent. 10.h
Anima simul cum corpore creatur. 327.
Animam hominis Deus de nihilo forma-

uit.

I N D E X.

uit.	Bona sunt, quæ homines bonos constituunt.	243.d
Animorum motus potius ex instinctu diuino, quam ex efficacia dicentis est.	Bonitas considerata in Christo.	7.x
Animus est eger sine studio.	Bonitas Dei patet in prædicatis.	59.i
An semper narrandum.	Bonitas & terminus ois appetitus.	
Antonomasia quid.	Bonitas diuina est causa nostri esse.	
Apes non omnia, sed quæ ad mellificium necessaria libant.	Bonitas & dispositio causæ.	
A persona aduersæ partis sumitur argumentum.	Bonum est sui ipsius diffusiuum.	
Apocalypsis quid contineat.	C	
Apostrophe.	Charitas quid sit. 63.m. & quamuis tota Trinitati sit communis, Spiritui. S. tamen appropriatur.	303.b
Area Indorû & quid in eis plantei.	Canon quid sit. 41.i. & quod librorû veteris testamenti sit duplex.	127.K
Argumentum librorum vtriusque testamenti.	Canonizatio sanctorum est Ecclesiæ munus.	184.t
Argumentum Pauli de Electione Dei gratuita & prædestinatione diuina.	Catachresis quid sit.	274.i
Argumentum ab auctoritate quomodo sit efficax.	Catechistica doctrina qualiter Indiculcetur.	221.g
Arias Montanus laudatur.	Causarum genera diuersa.	230.x
Arithmetica quid sit & eius consideratio. fol.	Christus quare filius hominis dicat.	7c.u
Astronomia quid sit.	Christus corpus & sanguinem suum in eius rebus comendauit, quæ ad vnum aliquid rediguntur.	7.x
Artes sunt tres & quæ sunt.	Christianæ eloquentiæ veritas.	9.d
Artis rhetorices vsus.	Christiani oratoris ornatus.	6.t
Articulorum fidei notitia oratori Christiano necessaria.	Christianus orator quibus rebus comparatur.	6.u
Artium liberalium numerus.	Christiano oratori sæcularis & diuinæ scientiæ tractatio necessaria.	8.a
Austentorum liber quomodo scietur.	Cibum in matellam immittere quid sit.	2.e
Auctoritas Ecclesiæ quantum conferat.	Cicero & Demosthenes quales oratores fuerint.	4.m
Auctores nostri habent, sed non ostentant eloquentiam.	Clementinæ allegandi modus.	42.p
Aureola datur prædicatoribus.	Codicum inspectio ad quid iunet.	141.b
B	Cognitio non facit sapientem sed timor qui afficit.	6.q
Baculum Christi quid significet.	Collectio quid sit.	
Baptismus est omnium sacramentorum Ianua.	Complexio quid sit.	
Baptismi administratio.	Comunicandi modus apud Indos.	188.q
Baptismus à bono & malo æque datur. fol.	Communicatio figura quid sit.	260.e
Baptismi forma.	Conclusio quibus partibus ornatur.	236.z
Baptismus est triplex.	Confessiones Indorum nudæ.	189.u
Baptismus à solis sacerdotibus, sed in necessitate à laicis.	Confitendi zelus apud Indos.	106.f
Beatitudo quid sit & vbi consistat.	Confirmationis diuisio.	235.t
Bene vixisse nemo certo scire potest.	Confutatio quid sit.	236.u
Benevolentia unde ducatur.	Contentio quid sit.	268.n

I N D E X.

Consideranda in suasionē vel. dissuasionē. fol.	194.	Decreti diuino. 41. r. & eius allegandi modus.	42. p.
Contritio maxima apud Indos.	188. n	Decretum quid sit.	41. i
Contēplatio viris perfectis cōuenit.	10 h	Decretales cui sic dictæ.	ibid.
Correctio quid.	266.	Defectio.	256. k.
Cor quō ad discendum incitetur.	45. b	Definitio.	263. p.
Cortesy & Religiosorum noui orbis laus. fol.	204. h	Deliberatiuum genus quid sit & quid cō- tineat.	195. s
Creatura rationalis ad Diuinæ bonitatis & beatitudinis participatiōē creata.	319.	Demonstratio.	263. q.
D		Depositiuū relictū Apostolis, est vera sa- cræ scripturæ interpretatio.	141. x
D ei consilium in tradenda scriptura fa- cra quale fuerit.	46. e	De recta hominis Christiani Institutione. fol.	191. a
Dei uerbum est sapientia & intelligentia nostra.	77. z	Dialectica quid sit. 3. f. & cur statere as- similetur.	18. i
Damnatorum poena iusta.	378.	Dialectica quod emolumentum afferat ad intelligendas scripturas.	15. a
Deus est principium medium & finis cui omnia subijciuntur.	57. i	Dieta & facta præclara cognoscenda, & virtute præditorum exempla sequenda. fol.	22. b
Deus est sacræ scripturæ auctor.	142. d	Dilectio Dei respectu creaturarum quali- ter attendenda.	300. g
Deus potest res meliores facere quam fe- cerit.	316. e	Dilectio amici an sit maioris perfectionis quàm inimici.	
Deus nec fruitur nobis nec proprie uti- tur.	300. n	Discendum prius & post docendū.	13. s.
Deus genuit Deum.	301. b	Dissolutionem corporis sancti desiderauerunt.	133. l
Deus vere habet essentiam & est immuta- bilis.	302. g	Distinctio excludit confusionem in perso- nis, similiter discretio.	308. e
Deus non est dicendus triplex.	306. g	Diuina essentia maxime simplex.	302. g
Deus quomodo ubique sit.	313. b	Docilitas quid sit.	220. t
Deus est cōmuniter in omnibus rebus spe- cialius tamen in sanctis.	ibi.	Docti à Deo qualiter proficiant.	134. y
Deus ubique existens, non variatur quali- cunque loci vel tēporis mutatione.	ibid.	Doctores Ecclesiæ quantæ sint auctorita- tis.	41. t
Deus vnica & immutabili sciētia scit simul præsentia oīa, præterita, & futura.	314. e	Doctrina & auctoritas charitate coniun- cta debet esse in oratore.	6. r
Deus nil scit de nouo.	ibid.	Dogma falsum & hæresis quomodo dif- ferant.	65. x
Deus dicitur omnipotēs, quia omnia quæ vult facit.	315. b	Dominis non tantum fidelibus sed & infi- delibus quomodo obediendum.	32. s
Deus potest alia & plura facere, & quæ fa- cit omittere.	316. d	Dona Spiritus. S. septem.	
Deus est quidquid in eo est.		Donum Spiritus. S. pedibus terit qui foeti- das rabinum in aquas sitit.	141. z
Deum non esse charitatem causaliter siue efficiētiue.	306. d	Dubitatio quid sit.	160. c
Deus non dicitur oīa quæ vult.	316. f	Dulcedo spiritalis in suo fonte gustatur. fol.	8. z
Deus est vnicum omnium rerum ex tēpo- re creationis principium.	318. h	Duratio quid sit, & eius partitio.	58. o. q
De credendis siue de regulis fidei Catho- licæ.	191. y		

I N D E X.

Duratio Angeli & Aeternitas Dei quomodo differant.	58. p	innouit.	301. z
E		Essentia nec est genita nec generans. ibi.	c
E cclēsia sponsa Christi salutarium omnium præceptorum magistra.	19. n	Essentia non genuit filiū nec essentiā. ibi.	ibi.
Ecclesia ex Christi promissione deficere non potest.	65. t	Eua formata est posterus homine & cur de latere viri eiusdemque dormientis.	fol.
Ecclesiæ ministri ministerialiter tribuere possunt Spiritum Sanctum.	304. h		326. h
Efflicio quid sit.	266.	Eua de illa costa sine additamēto alterius materiæ formata est.	227. h
Egreesio quid sit & quot modis fiat.	233. p	Euangelistarum testimonijs confortamur.	fol.
Eloquentia sacra exterius incompta apparet, interius mysteriorum sapientia fulget.	44. x	Euangelistæ & Apostoli dum citant testimonia, versionem 70. sequuntur.	141. z
Eloquentia quæ conferat.	2. c	Eucharistiæ sacramentum quibus exhibetur.	189. s
Eloquentia nihil laudabilis.	d	Eua animam condidit Deus de nihilo & non de anima Adæ.	327. h
Eloquentia philosophorum Reipublicæ ornamentum.	ibid.	Exclamatio quid sit.	258. r
Eloquentia sine sapientia multum obest.	e	Exempla non temerè prætermittenda.	fol.
Eloquentia quibus rebus cõparetur.	237. c		135. f
Eloquentia præcipuè in Paulo desideratur.	28. z	Exempla pœnitentium.	234. q
Eloquentiæ præceptis loquuntur etiam qui nunquam didicerunt.		Exemplum vnum diuersè accommodari potest.	133. n
Eloquentiæ summā pauci assequuntur.		Exercitatio quid sit.	237. d
Eloquentiæ præcipua pars apposite dicere.		Exercitia Christiani oratoris.	9. f
Eloquentes qui existimandi sunt.	5. p	Exordij non semper locus.	231. c
Ephor quid significet.	27. s	Expolitio quid sit & quomodo fiat.	269. s
Episcopalis muneris difficultas.		F	
Epitheton quid sit.	273. g	F acundia multis pestifera est.	4. i
Epitheton & Antonomasia qualiter differant.	274.	Facta & actiones, Gentilium non sectanda sed consilia eorum æstimanda.	fol.
Epiphonema quid sit.	260. s		22. c
Error in rebus naturalibus & si falsa sint dogmata, non hæresis sunt dicēda.	65. x	Festonim celebratio apud Indos.	227. f
Error in fide non est hæresis quia ab Ecclesia dānatus, sed quia fidei cõtrarius.	65. y	Fides spes & charitas in scripturis sanctis quomodo reperiuntur.	43. t
Esse fore & fuisse in Deo & Angelo quomodo differant.	58. p	Fides quomodo ex alienis fulciatur disciplinis.	23. h
Essentialia predicata quæ sint.	57. r	Fides quid sit.	63. m
Essentia nõ est genus, aut species, aut persona aut in fluidum.		Fides non innititur euidentiæ naturali, sed diuinæ reuelationi.	64. q
Essentia nõ est materia, ex qua personæ.		Fila diuersicoloria apud Indos erant veluti literæ.	94. b
Essentia vna deitatis est in personarum Trinitate.	305. y	Filius nec Spiritus. S. est de nihilo sed de aliquo, non tamen de materia.	302. d
Essentia diuina multipliciter per creaturas		Filius non est impotens ad generandum. f.	
		Filij missio non est facta per loci mutationem.	305. h
		Filij missio an semel tantū, an sæpe sit.	

Filius semper generatur & semper natus est. h
 Filius dicitur natus & procedens, Spiritus Sanctus tantum procedens. 305.h
 Filius & Spiritus. S. missi sunt. ibid.
 Filius missus est sine Spiritu. S. ibid.
 Filius missus est à Spiritu Sancto.
 Filius Datus Missus est à seipso. 305.
 Filius semel tñ missus est in mundū.
 Filius per formam quam assumpsit, seipso non minor dicitur. 305.b
 Finalia prædicata quæ sint. 61.f
 Finis sacræ scripturæ i quo cōsistat. 135.y
 Fons vitæ Christus. 8.y
 Fortes & sapientes facit verbū Dei. 134.s
 Fraternal dilectio non est pater aut filius, sed Spiritus. S. 305.c
 Fratres primi, qui in India ad Dei cognitionem Indos Induxerunt, quales fuerunt. 213.s
 Fructus absque pecunia comedere quid sit. 24.11
 Fructus propter abundantiam in India vili venduntur pretio. 209.e
 Frui & uti quid & quō differant. 300.u

G

Generatio divina est ineffabilis. 302.2
 Genitor, genitus, verbū & imago sunt proprietates. 309.c
 Geometria quid sit & unde ortum habuerit. 18.h
 Gestus diuerfas formas postulat. 237.e
 Gloria est intensa, extensa, æterna, perfecta & integra. 76.u
 Gloria mundi cito transit. 6.s
 Gradatio quid sit & eius vsus. 266.c
 Grammatica Rectæ loquelæ rectæque scripturæ scientia. 3.f
 Grammatica est clauis & mater aliarū scientiarum. 18.h
 Gratia quid sit & eius diuisio. 331.h.a
 Gratia data est bonis Angelis cooperans. fol. 320. h
 Gratia operans & cooperans est vna essentialiter. c.
 Græcorum errores. 302. d

H

Hebrai in nouam semper recrudescunt insaniam. 141.t
 Hæreticorum originalia incorrupta nō permanent. 142.c
 Hæresis est dogma falsum fidei orthodoxæ contrarium. 65.u
 Hæresis & dogma falsum quomodo differant. f.
 Hieronymus fuit peritus in tribus linguis. f l. 138.i
 Historica expositio quæ sit. 143.i
 Hypallage quæ sit. 255.g
 Hyperbole quæ sit. 276.r
 Hypotheses differunt numero. 306.f
 Hypostasis nomen cautè vtendū. 308.h
 Homo extra paradysum creatus in paradysum translatus est.
 Homo ratione Angelis fit socius. 3. i
 Homo studiosus septē habere debet. 20.r
 Homo qualiter indigeat Angelica custodia. 70.t
 Homo uel secundum corpus uel secundū animam consideratur. u.
 Hominis corporis mēbrorū diuisio. 71.y
 Hominis partes principales quæ sint.
 Hoīs ossa, nerui, corda, vena quot.
 Hominis dignitas quanta sit. 15.y
 Hominem ad imaginem Dei creatū quid sit. 69.q
 Homini viuere sine peccato difficile est, nisi gratia Dei adiutus. 70.s
 Pomine nō est simpliciter fruendū. 360.u
 Homines dare nō possunt Spiritū. S.
 Homines in India notantur. 200. n
 Hominis tria bonorum genera. 331.c
 Humanæ conditionis vilitas. 75.r
 Humilis iusticus præferi Philosopho. 6.r

I

Icon quid sit. 277.x
 Idolorū cultura omnis mali causa. 218.r
 Imagines vndē fumantur. 92.r
 Imago quid sit. 90.g
 Imaginum signa. 89.f
 Imagines ordine sunt collocandæ. 90.h
 Imitatio quid sit. 237.
 Inductio quid sit. 281.q

I N D E X.

Indi Imaginibus vtuntur.	93.x	Iudicium triplex. 193. i. eius dies terribilis.	75.s
Indi à quibus peccatis caueant.	189.x	Iudicio & veritate ornatus debet esse orator.	27.u
Indi quò preparant ad cõfessiones.	213.z	Ius canonicum quid sit.	41.i
Indi qualiter commoti sunt ad fidem amplectendam.	205.m	Iuris ciuilib allegandi modus.	43.q
Indi in suarum aeternorum principio diuinum implorant auxilium.	186.d	L	
Indi qualiter festiuitatibus interfunt.	e.	L Anguentum Indorum fides.	222.m
Indi quanta auiditate ad audiendum sacra veniant.	185.b	Latria quid sit, & qualiter Christo debeat.	343.a
Indi in largiendis Eleemosynis liberales.	fol.	Laudis vel vituperij argumenta vnde sumuntur.	199.i
Indi hieroglyphicis literis utebant.	93.y	Laus equitum noui orbis.	m
Indi qualiter matrimonio coniungantur.	fol.	Lectã sedulo animo reuoluenda.	97.o
Indi plures habebant vxores tempore sire		Lectio sacrorum librorũ quid cuique conferat.	135.x
Infidelitatis.	220.d	Lectõnis sacrae scripturae geminus finitus.	46.h
Indorum cura inconsciendis testamentis.	fol.	Lectio sacrae scripturae quibus in utilis sit.	fol.
Indorũ ephemerides & anni diuisio.	94.b		19.o
Indorum sedendi modus.	93.z	Letitia atque tristitia quasi cibus dulcis & amarus est animi.	75.s
Indorum controuersias qualiter fratres audiunt & definiunt.	219.y	Librorum sacrae scripturae partitio & differentia.	127.l
Inferni consideratio.	161.f	Librorum sacrae scripturae numerus.	103.i
Infirmorum portandi modus.	222.l	Librorũ sacrae scripturae locatio.	103.
Informatio Indorum.	210.	Librorum Magistri snarum locatio.	299.r
Ingenitus relatiue dicitur.	309.d	Liber feudorum allegandi modus.	43.r
Iniuriarum remittendi modus apud Indos.	fol.	Libri sacri simplici sermone scripti sũt.	z
Ironia quid sit.	276.b	Liberum arbitrium eogi nõ potest per potentiam creatam.	70.r
Institutionis præcepta.	231.h	Liberum arbitrium quomodo sit cito mobilis & vertibilis.	
Instituta allegantur & quomodo.	43.r	Liberũ arbitriũ multa habet inclinãtia.	
Instrumenta musicalia apud Indos.	227.h	Libero arbitrio Deus duplicem gratiam confert.	331.
Instrumentis naturalibus & ad bonum & ad malum vtuntur.	73.g	Liberum arbitrium apud Philosophos quale.	330.f
Interpretatio sacrae scripturae est depositũ reliquũ Apostolis à domino.	141.x	Liberi arbitrij conditiones.	
Interpretatio quid sit.	263.o	Licentia quid sit.	261.g
Interrogatio quid.	257.n	Licet omnia sint in Dei scientia, nõ tamẽ dicuntur esse in eius essentia.	313.a
In trinitate nulla diuersitas, singularitas, uel solitudo sed unitas & trinitas.	307.d	Lignũ sciẽtia quid & cur sic dictũ.	
Iubilei tempore quomodo se habeant Indi.	187.m	Linguã Indorũ quò perceperunt fr̃es.	226.c
Iudei & Induzantes faciunt vt propheta nisi il mimis sint quã prophetae.	141.x	Literalis sensus quantum conferat.	136.b
Iudei quotidie legũt. scripturam sed positum est velamen super cor eorũ.	143.h	Literalis sensus quis sit.	142.e
		Locandi modus.	104.o. 124. 299.

I N D E X.

Loci alicuius descriptio à quibus potissimè sumatur.	201.r	Metalepsis quid sit.	274.k
Locus quid sit,	89.f.101.k	Metaphoræ uis.	272.c
Locorum distributio & diuisio.	98.s.z	Metonymia.	273.e
Loca fictitia faciliter fiunt.	x.	Miracula fiunt in India.	213.z
Loca artificiosa.	99.z	Misæ quanta solemnitate celebrentur.	
Locatio sotorum B. Francisci.	a	fol.	180.q
Loca alia uniuersalia, alia particularia.		Mysticus sensus quis sit.	144.m
fol.	101.k	Monasteria & hospitalia Indi ædificasse.	
Loca quomodo eligenda.	l.	Mores dicentis sunt quæ persuadēt.	131.d
Locorum numerus & cõsignatio.	102.e.k	Mors non formidanda.	
M		Morte Christi & à peccato & diabolo liberamur.	346.h
Magna debet esse eloquentia, quæ in initio placeat.	24.l	Mortuorum sepeliendi modus.	221.h
Magnitudo in diuinis quomodo accipitur.	57.m.58.n	Mundus unus est.	5.q
Magnitudo quadruplex.	o.	Mundus propter hominem factus.	319.a
Mala culpæ Deus fieri non vult, non vult tamen ea non fieri.	317.	Musica quid sit & cur sic dicta.	18.i
Mala non dicuntur esse in Deo.	313.a	mutua patris & filij obligatio.	241.s
Mali bonos persequuntur.	131.e	N	
Malum multiplex.		Narrationum species duæ.	231.d
Martinus de Valentia eodẽ anno quo maledictus Martinus Lutherus suum virus emittere coepit se ad fidem dilatandam accingit.	223.p	Narrandi ratio cuique tria propria.	
Materia rhetorices quæ sit.	54.z.55	fol.	232.e
Mater vera Dei & hominis fuit B. Virgo.	343.c	Nasci & procedere distinguuntur.	304.f
Mathematicæ sciētix cur sic dicta & eius consideratio.	18.i	Natiuitatis Christi consideratio.	342.h
Matrimonij institutio conuenienter facta.	369.c	Naturale quid sit.	
Matrimonium quo consensu causetur & inter quas personas.	370.e	Naturalis est productio filij.	302.e
Matrimonij impedimenta.	372.e	Natura & persona idem sunt.	312.e
Matrimonium verum fuit inter Mariam & Ioseph.	370.f	Nomen personæ multipliciter dicitur.	
Meditatio Gehennalis supplicij.	161.i	fol.	108.g
Mediator Dei & hominum Christus.		Nomina numeralia non ponunt aliquid in diuinis, sed remouent.	e.
Mendacium quid sit, & quotuplex & quale peccatum.	355.c	Non-omnis voluntas quæ non vult quæ Deus vult, est mala: vel quæ vult quæ Deus vult est bona.	317.d
Mendacij genera.	355.c	Nostorum quorundam negligētia.	186.e
Meritum quid sit & qualiter meruit Christus.	346.e	Nouum testamentum cur sic dictum & quid contineat	127.i
Metaphysici consideratio.	18.i	Nouũ testamētũ est perfectio veteris.	
Metaphoricus sensus.	E43.f	Numerus electorum nõ potest augeri vel minui.	314.g
		O	
		Obiectum fidei spei & charitatis quid sit.	63.l
		Obstinationis Dæmonum vnde sit.	378.
		Odiũ Dei qualiter contingere potest.	
		Omnipotens & omnipotentia qualiter dicuntur.	315.b

I N D E X

Omnes Philosophiæ & Theologiæ partes oratori Christiano necessaria.	12. K	Pater genuit filium de sua substantia.	301. d
Onomatopœia quid sit.	274. h	Pater est potens gignere potentia quæ est in filio.	1.
Optima prolis habendæ medicina.	246. K	Pater est auctor processionis Spiritu Sancti.	304. e
Oppositio quid sit.	222. u	Pater non dicitur missus.	305. h
Oratoris officium est docere, mouere & delectare.	237. b	Pater nec uoluntate nec necessitate genuit filium.	302. d
Orator perfectus quis.	d.	Pater filium natura non uoluntate genuit.	
Oratio tota affectibus aspergenda.	238. h	Pater & filius sunt principium Spiritus Sancti.	310. e
Orator quid, & qualis sit.	2. b	Pater est principium totius diuinitatis.	
Oratorem nisi uirum bonum esse nõ posse.	2. c	Patris & filij mutua obligatio.	241. s
Oratio cibus est animi.	2. e	Paulus ab eloquẽtia Mercurius uocatur.	30. i
Orator perfectus omnes animi uirtutes habere debet.	4. K	Paulus & Barnabas à signis editis Deos esse credebant.	
Orator perfectus nondum inuentus.	4. l	Peccati definitio multiplex.	335. b
Oratorem malum exiciosum esse.	4. l	Peccatum Adæ in omnes transit.	333. a. c
Oratoris perfecti uis.	4. n	Peccata communia Indorum.	190. x
Oratorem oportet non modo delectare sed & docere.	4. o	Pœnitentia quid sit & quomodo necessaria.	363. d
Orator Christianus quantus qualisque sit. fol.	5. p	Pœnitentiæ sacramentum administratio & ritus.	218. c
Ouiculam quomodo Christus proprijs humanis portauerit.	7. x	Periuriũ quid & quot modis fiat.	356. e. f. g
Oratio quantum præstet ad sacræ scripturæ intelligentiam.	12. p	Periphrasis quid.	269. p
Orator septem liberales artes callere debet.	15. z	Permissio quid.	261. f
Ordo necessarius in scientijs.	41. h	Personæ sunt coæternæ.	303. a
P		Personarum vna est naturalis essentia cum distinctione earum.	302. h
P aradisus, locus corporalis, typum gerebat Ecclesiæ.		Persona est nomen substantiæ.	307. d
Parabola uel paradigma quid.	277. x	Personæ nomen significat essentiã in supposito.	308. q
Paræmia quid.	275. p	Personarum pluralitas est in diuinæ essentia unitate.	300. y
Paræthesis seu interpretatio quid sit.	267. i	Personarum trinitas est sine diuersitate & singularitate.	
Partitionum præcepta nequeunt certis regulis comprehendi.	275. q	Personæ nobis innotescunt attributis suis.	
Pastor qui dignus sit.	6. u	Philosophis non est concessum uidere ea, quæ mentem & sermonem nostrum excedunt.	19. p
Pastor uerus & bonus Christus.	7. x	Philosophorum dicta tanquam ab iniustis possessoribus uindicanda.	21. x
Pastoris officium.		Philosophiæ definitio.	15. a
Pastores ociosi taxantur.		Philosophiæ studium eget moderatione. fol.	132. e
Pastorũ animis quæ insita debet esse.			
Pater filium non diligit ea dilectione quæ ab utroque procedit.	311.		
Pater non est sapiens sapientia genita.			
Pater & filius diligunt se amore notionali.			

I N D E X.

<p>Pôitificis opera, vt aut à Deo discat legen- do scripturas. f. aut populû doceat. 26.0</p> <p>Populi descriptio. 209.f</p> <p>Possibile & impossibile quid. 194.p</p> <p>Potentia generandi non dicit quid. 302.f</p> <p>Potentia patri, sapientia filio, & bonitas Spiritus. S. tribuitur. 312.f</p> <p>Potestas quid & quotuplex sit & quomo- do intelligatur. 59 s.t.v.x</p> <p>Prauis assuescere sermonibus quantum no- ceat. 23.f</p> <p>Præclara gesta præclaris indigent ora- toribus.</p> <p>Præcepta quot sint. 355.a</p> <p>Prædicamenta nouem. 73.l</p> <p>Prædestinatio & præsciētia differūt. 314.q</p> <p>Prædestinationis & reprobationis duo ef- fectus.</p> <p>Prædicata Dei sunt. 9. & cur sic dista. 57.i</p> <p>Prædicata causalia quæ sint. 59.r</p> <p>Prædicatorum Encomia. 9.e</p> <p>Prædicatores quibus rebus comparent. 8.a</p> <p>Prædicatoris officium. 31.p</p> <p>Prædicator rōnē reddet doctrinæ suæ.</p> <p>Prædicator ab omni specie mali abstinere & à suspitione mala carere debet.</p> <p>Prædicatores quid docere debeant. fol. 32. & 33.</p> <p>Prædicatores certa tantum doceant.</p> <p>Præscientia stat cum contingentia rerum. fol. 313.d</p> <p>Principium est ad aliquid. 310.e</p> <p>Principijs obitare quàm vtile sit. 197.a</p> <p>Proœmium seu exordium quid & quomo- do comparetur. 228.n</p> <p>Proœmij species quot, & eius causæ.</p> <p>Proœmium quomodo præstetur.</p> <p>Proœmij tempora, vsus & officia.</p> <p>Probatis scriptoribus quantum auctōrita- tis deferendum sit. 23.f</p> <p>Prolis habendæ optima medicina. 240.k</p> <p>Pronunciatio qualis debeat esse. 203.e</p> <p>Proprietates sunt personæ. 311.d</p> <p>Proprietates sunt diuina essentia.</p> <p>Proprietates in Deo non dicuntur secun- dum substantiam, nec secundum accidēs, sed secundum ad aliquid. 309.a</p>	<p>Prudentia prædicatorum per canes defi- gnatur. 8.a</p> <p>Profopopæia quid. 265.2</p> <p>Prouidentia diuina vbique infusa est. 217.</p> <p>Pudicitia & castitas maxima mulieris dos. fol. 242.y</p> <p>Punctus sine fluxu non explicatur. 57.l</p> <p style="text-align: center;">Q</p> <p>Qualitas quid sit.</p> <p>Quantitas quid sit.</p> <p>Quomodo puniebantur Medi; apud In- dos. 220.c</p> <p>Quatenus indulgendum amicis. 132.g</p> <p>Quid prætereundum debeat orator. 9.f</p> <p>Qui posthabitis doctoribus Ecclesiæ scēti- das rabinorū aquas sitit, donum Spiritus Sanctus pedibus erit. 141.z</p> <p>Quomodo aliquando tacendum. 132.h</p> <p style="text-align: center;">R</p> <p>Rabinorum expositiones sunt somnia fol. 140.t</p> <p>Rabinorum interpretationes sunt delira- menta. 141.u</p> <p>Ratio feminalis in costa Adæ id non habe- bat, vt ex ea ita fieret mulier: sed tantum vt ita fieri posset. 299.z</p> <p>Rationale quid sit. 27.s</p> <p>Ratiocinatio quid sit. 277.c</p> <p>Rhetorices definitio. 3.g</p> <p>Rhetorices Christianæ definitio. h.</p> <p>Rhetorica est dialectica dilatata. g.</p> <p>Rhetorica alia philosophica, alia adula- toria.</p> <p>Rhetorices ornamenta reperiuntur in scri- pturis. f. 16.g</p> <p>Rhetorica aliarum scientiarum ornamen- tum. 18.h</p> <p>Rhetorices Christianæ Magistra. S. Mater Ecclesiæ. 19.n</p> <p>Rhetorica docet & iusta persuadere & ho- rum contraria fugere. 24.i</p> <p>Rhetorices artis apparatus. 45.d</p> <p>Rhetorica quomodo persuadet sed non docet. 34.b</p> <p>Rhetor non semper persuadet. 32.k</p> <p>Rhetorum est agere verbis. 34.b. 37.o</p> <p>Religiosorum mutuus amor quantum ua- leat</p>
--	---

I N D E X.

leat in Indijs.	213.y	Sacra scriptura cur per partes subiectiuas non diuidatur.	9.
Religiosi quantæ æstimationis sint apud Indos.	190.u	Sacra scriptura subtegmine summa sacramenta & mysteria continet.	139.o
Religiosorum perfectio in Indijs.	224.r	Sacra scriptura omnibus est accommodata.	135.t
Religiosis in Indijs nulla quies.	210.r	fol.	
Religiosi qualiter pondus diei & ætus portant.	213.x	Sacra scripturæ cognitio quibus modis facilis plana & iucunda fiat.	134.q
Religiosorum cura in Indijs	185.a.222.n	Sacra scripturæ conuenit quod sit pura.	
Reprobatio sed non prædestinatio sub merito cadit.	314.h	fol.	126.e
Requista in commouendis affectibus.		Sacra scripturæ nomina.	f.
fol.	239.K.i	Sacra scripturæ vis & efficacia.	129.K
Requista ad sciendum sacrâ scripturam.		Sacra scripturæ utilitas.	44.z
fol.	45.d	Sacra scripturæ effectus.	y.
Res quid sit.		Sacra scripturæ studiosis tria sunt necessaria.	20.r
Restitutionis modus singularis apud Indos.	187.i	Sacra scripturæ cognitio quomodo facilis fiat.	t.
Reticentia quid sit.	256.K	Salutatio paruulorum in India ad religiosos.	190.u
S		Sancti Hypoliti solénizatio Mexici.	205.o
S acerdos per clauas spirituales soluit.		Sapientia duplex creata & increata.	60.x
fol.	366.	Sapientia diuina qualiter accipiatur.	y.
Sacerdos quilibet accipit vtranque claué.		Sapientie creatæ definitio.	2.
fol.	367.	Sapientia & scientia quô differant.	
Sacerdos sicut bonus & malus conficit.		Sapientia est emanatio claritudinis Dei.	a.
fol.	363.b	Sapientia hominis consistit in cognitione Dei.	20.q
Sacerdos ad transubstantiationem requisitus.	362.f	Sapiens aut beatus audiat Dei uocem oportet.	19.q
Sacerdotes legentes comedias culpantur.		Sapienti nihil alienum nisi quod virtuti incongruum.	o.
fol.	46.h	Sapientie secularis typus in Deut. quomodo describatur.	22.2
Sacerdos non corpus Christi verum, sed species panis frangit.	363.a	Scientia, prouidentia, prædestinatio, differunt secundum rationem, sed sunt unum re.	312.h
Sacerdotis munus est prædicare.	24.m	Scientia simplex intelligentie in Deo nõ est causa rerum, neque res sunt causa Dei.	313.d
Sacerdos quomodo irâ oculi iudicis contra se exigit.	26.p	Scopus sacra scripturæ.	129.r
Sacramenta nouæ legis sunt septem.	358.e	Scripturæ auctoritas quanta sit.	12.p
Sacra scriptura cur obscuritate plena.	45.c	Scripturarum eloquia diu terenda sunt.	46.f
Sacra scriptura quomodo à Gétiliis differat literis.	44.u	fol.	
Sacra scriptura est fluuius planus & altus.		Sententia & proueria vt exempla tractari possunt.	134.o
fol.	46.i	Sermo diuinus oēs in se habet delicias.	46.f
Sacra scriptura semper in manibus habenda esset.	g.		
Sacra scriptura quando cibus & quando potus.			
Sacra scriptura thesauro confertur.	33.x		
Sacra scriptura consistit in speculatione & praxi.	129.t		

I N D E X.

Sexri allegandi modus.	42.p	filius.	b.
Sextuplicia sunt nomina quæ Deo tribuuntur.	307.b	Spiritus.S.est amor siue charitas.	c.
Secundum substantiam.		Spiritus.S.dum sacras dictaret literas emnis & ætatis & conditionis hominis singularem habuit rationem.	33.x
Signum quid sit & eius genus multiplex.		Spiritus Sanctus nobis inuisibiliter immititur, cum per eum Deum & proximum diligimus.	305.c
fol.	299.z	Spiritus.S.non augetur vel minuitur in se, sed in creatura.	
Significatio seu Emphasis quid.	264.x	Spiritus Sanctus dicitur datum à temporali processione, sed donum ab æterna.	
Similiter cadens & similiter desinens quid sint & quomodo differant.	254. 255	fol.	306.e
Sine libris & pietatis studio non ualemus sacram scripturam intelligere.	13.s	Spiritus Sanctus per processionem æternam non tantum accepit vt esset donum, sed & essentia.	
Synecdoche quid sit.	274.l	Spiritus Sanctus vt donum, refertur ad patrem & filium: ut datum ad nos & ad eum qui dedit.	
Socratis accusatores qui fuerunt.		Spiritus Sanctus proprietate dicitur donum Dei.	309.a
fol.	131.a	Stans vel iacens audire, quid sit.	
Socrates philosophicè potius quàm Christianè mortuus est.	d.	fol.	36.m
Solus pater est Deus non conceditur.		Studia hominum uaria.	6.s
fol.	307.h	Studium liberalium disciplinarum non est Christianis inutile aut à scholis explodendum.	21.z
Solus filius dicitur sapientia genita vel nata.	311.b	Sublatis futuris adhuc præscientia in Deo manet.	313.h
Spes quid sit.	63.m	Subiectio quid.	258.r
Spiritus .S.procedit ut amor à patre & filio.	303.b	Summa eorum quæ requiruntur ad commiserationem mouendam.	240.p
Spiritus. S. à patre & filio simul procedit.			
Spiritus. S. nomen est commune & proprium.	c.	T	
Spiritus. S. non prius nec plenius à patre quàm à filio procedit.	304.d	T emplorum nostrorum in India descriptio.	209.g
Spiritu.S.procedit & mittitur à patre per filium.		Templorum ornatus.	227.i
Spiritus Sanctus nec natus, nec filius dicitur.	e.	Testamentorum diligètes esecutores sunt Ind.	187.K
Spiritus Sanctus nec genitus nec ingenitus debet dici.		Testimonia ex inimicis desumpta digna sunt ad probandum.	23.
Spiritus.S.processio duplex.	g.	Tintinabula & tyara quid significant.	
Spiritus.S.Missio, siue eiusdem donorum collatio est temporalis.		fol.	26.
Spiritus Sanctus & dona personaliter datur.		Theologia aut de rebus aut de signis est.	
Spiritus Sanctus non solum à patre & filio, sed à se ad creaturam mittitur, & procedit.	305.h	fol.	229.t
Spiritus.S. missus est dupliciter.	a.	Translatio Hieronymi.	138.i
Spiritus.S. visibili specie missus est.		Translatio Bibliorum quot & quibus tem-	
Spiritus Sanctus non dicitur minor patre propter creaturam in qua apparuit sicut			

I N D E X.

poribus fuerunt.	137.f	scernit.	18.1
Translatio vulgaræ tantæ veritatis est, ut una è multis canonica & authentica asseratur.	139.m	Versiones Bibliorum licet uerbis desiderare videantur re tamen & sensu perfectè cõueniunt.	138.l
Transitio quid sit.	266.f	Vestes communes summi sacerdotis. 4. & quid significent.	26.q
Tres potentia animæ quomodo dicuntur vna. essentia.	301.a	Vestigium Trinitatis in creaturis quomodo innotuit.	301.a
Tres personæ non sunt tres Dii.	fol.	Veteris & noui testamenti libri quomodo differant.	128. p
Tres personæ non dicuntur tres essentia.	308.e	Vetus testamentum est prophetia noui.	fol.
Tres proprietates personarum sunt.	fol.	Vino inebriantur male intelligentes sacræ scripturam.	127.h
Tres personæ non dicuntur esse tria, sed vnum principium.	309.h	Violatio quid sit.	46.g
Trinitas potentiarum humanæ mentis Trinitatem personarum ut imago representat.	310.e	Virtus quanto eminentior, tanto persecutionibus obnoxia.	283.x
Trinitas potentiarum & trinitas personarum in quibus conueniant vel dissentiant.	301.a	Virtus est principium omnis operationis.	132.l
Trium personarum potentia indifferens est.	fol.	Virtus est communiter sumpta est quædam mentis dispositio qua mens rationi consentit.	62.f
Tropus quid sit.	306.h	Virtus olim sola fortitudo dicebatur.	62.g
Tropologica expositio.	272.a	Virtus variè nominatur & apud sanctos & apud Philosophos.	62.h
	146.u	Virtus est mediæ duarum militiarum.	62.g
		Virtus Theologica quid sit secundum Gerfonem & quomodo accipiatur.	62.g
V		Virtus Theologica quomodo distinguitur à morali.	62.h.i
Vera sacra scripturæ laus.	126.d	Virtutum Theologicarum obiecta immediata sunt complexa.	62.k
Vera Christi sequela.	204.i	Virtutes non omnes Theologicas & diuinas nominamus.	63.l
Verbi Dei proclamatoris quis finis.	9.c	Virtutis excellentiam notat	63.m
Veritas se habet vt finis sapientiæ.	fol.	Virtutibus non est fruendum.	300.u
Veritas alia Theologica, alia Physica, alia Ethica.	63.o	Visio Dei absconditis oculis fit.	20.s
Veritas Theologica est veritas fidei, cuius contrarium est hæresis.	64.p	Vita scientiam præcedat.	4.n
Veritates omnes in canone Bibliorum cõtentæ sunt veritates Theologicæ.		Vitorum connexio.	197.d
Veritates aliquæ naturaliter aliquæ supernaturaliter notæ.	q.	Vna persona non est maior aliâ, nec duæ sunt quid maius quàm vna.	306.f
Veritas Catholica est veritas reuelata à Deo.	q.u	Vna tantum est sapientia patris.	311.b
Veritates Catholicæ ex natura rei sunt immutabiliter veræ.	65.u	Vnctio extrema quid sit.	
Verus Dei cultus consistit in fide, spe, & charitate.	26.k	Vnctio vera in sacra scriptura.	135.t
Verum à falso Dialectica & Logica discernit.		Vnitas quomodo potest esse omnis nomen.	37.i

I N D E X.

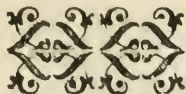
<p>Vnititas, Aequalitas, & Aequalitatis concordia sunt proprietates. 311.h</p> <p>Vnus Deus trium personarum non dicitur. 312.f</p> <p>Vnum dicitur de tribus personis sed non vnus aut vna. 311.a</p> <p>Voluntatis Dei, qui est omnium causa, causa non est quaerenda. 316.g</p> <p>Voluntas Dei efficax in homine semper impletur. b.</p> <p>Voluntas Dei beneplaciti semper impletur. h.</p> <p>Voluntas Dei bona, mala hominum voluntate impletur. d.</p> <p>Voluntas est appetitus boni cum ratione. fol.</p> <p>Voluntas completa non est nisi de possibili. 60.b</p> <p>Voluntas alia Diuina alia humana. 61.b</p>	<p>Voluntas diuina accipitur pro diuina essentia. 61.b</p> <p>Voluntas Dei distinguitur in voluntatem beneplaciti & signi. 61.c</p> <p>Voluntas diuina est prima regula omnis iustitiae. 61.c</p> <p>Voluntas Dei diuersimode accipitur in scriptura. 61.d</p> <p>Voluntas beneplaciti est antecedens & consequens. 61.d</p> <p>Voluntas signi est quintuplex. 61.d</p> <p>Voluntas & potestas sunt principia actuum humanorum. 61.e</p> <p>Vtilitas magna in cognitione regularum sacrae scripturae & in eius loquendi forma. 126.d</p> <p>Vulgata alijs significantius S. Sancti mentem explicat. 136.b</p> <p>Vulgus quam sit facilis. 133.m</p>
--	---

F I N I S T A B V L A E.

T Y P O G R A P H V S A D P I V M L E C T O R E M.

NE mireris (pie lector) si in hoc opere tot errata corrigenda inueneris, Non enim nos illud incepimus, sed misericordia moti, ne opus tanti viri, ac tanti momenti imperfectum maneret ea diligentia qua potuimus: à littera DD, ad colophonem vsque perduximus. Vale.

ERRATA EMENDANDA:

Quæ licet lector ipse potuisset cor-

*rigere, quandoquidem, prout in plurimum, nullius sunt momēti: illa tamen
corrigerere placuit, primus numerus paginam demonstrat: l,
lineam. Numerus qui sequitur, linea numerus est.*

*Quando uero est in eadem linea dictionem
corrigenḁ tantum ponimus.*

In Epistola Sanctissimi linea vltima paginæ secundæ vertendā vertendam. Pag. 3. linea 16. significani, significant l. 21. vitæ, vite. Pag. 4. lin. 20. legere tegere. p. 6. lin. 7. multis, nullis. lin. 2 uirtutibus, deficit, Possibilitas. Inopere f. 3. lin. 3. difucudissime, dilucidissime. lin. 33. Extrinsicus. lin. 13. sacramentorum sacramentorum. 14. Denique, Deique. 33. deberet. 12. l. 35. ad sacras. Deest conciones. 20. l. 4. fecimos, fecimus. 22. l. 14. ferro, ferro. 26. lin. 2. dicere, discere. 31. l. 29. flecteat, flectat. 34. l. 1. lagis, largis. l. 14. negare. 36. lin. 33. cecidi, cecidit. 40. l. 34. quadam, quodam. 43. l. 31. chritatem, charitatem. 44. l. 1. ostentione, ostensione. l. 15. apparet. 45. l. 15. diuturna, diurna. 23. vt vilescant, ne uilescant. 51. l. 131. Illiterat, Illiterati. 52. l. 24. Imperetorio, Imperatorio. 58. l. 14. uirum, uirium. l. 22. simpliciter. 63. l. 3. Theologiarum, Theologarum. 64. l. 40. euidētis, euidenti. 66. l. 12. refert, refertur. 67. l. 24. vniuersos, vniuersosque. 161. complectitur. 68. l. 19. facilitum, facilitatum. 70. l. 19. proficiendum, proficiendum. 71. l. 24. pices, pisces. 72. l. 25. tractabuntur, tractabitur. 78. l. 40. fiat, fiant. 79. l. 5. interpretur, interpretetur. 80. l. 15. Ecclesia, ab Ecclesia. 82. l. 21. bipertia, bipertita. 85. l. 26. fuscitur, suscitetur. 86. l. 9. uidetur, uideretur. 88. l. 1. ratiocinatuam, ratiocinatiua. 89. l. 40. spicca, spica. 90. l. 10. simili, similes. 15. reposeat. l. 25. perire. l. 30. idoneitatem, (deest) se prius præpararet. 91. l. 23. memorię, memoriam. l. 38. subtrahitur. 92. l. 11. locus, locum. l. 12. materiam. 93. syllabarumque. 93. l. 12. literis, (deest) sint. l. 25. effigiem. 94. l. 9. toto, tuto. l. 21. superioribus. l. 26. potentia. 95. l. 10. decalegus, decalogus. l. 23. dignaretur. l. 26. posset. 97. l. 10. ul, ut. 98. l. 31. hic, hæc. 99. l. 18. ut enim uero, enim uero, ut. l. 20. columæ, cameræ. l. 28. Alisiatem. l. 30. Egidij, deest, qui fuit. l. 32. ordinis. 100. l. 11. irationalis, irrationalis. l. 15. nonnullę. l. 34. nouellarum. 101. l. 15. modus, modum. l. 40. interualis. 104. l. 11. Mofayce, Mofayci. 106. l. 38. habitus, habitu. l. 40. figura. 108. l. 23. Horitium, ostium. 109. l. 19. columnæ, columnas. l. 20. contentos. 110. l. 37. pyramis. 111. l. 28. uele, uelle. 37. perfeuerantia. 112. l. 3. paho, pallio. 116. l. 7. psalendum, psallendum. l. 41. genus. 117. l. 5. curas, curationes. l. 19. cautelę. l. 20. Cantici. 119. l. 15. iniustæ, incuſtę. l. 18. Epistolas. 120. l. 4. tonitruus, tonitruum. l. 25. columnas. 121. l. 22. reditum, reditum. l. 30. & 31. adamas, malleis. 122. Ninuæ, Ninue. 123. l. 29. equilonaris, Aquilonaris. l. 33. Anticristi. 124. l. 21. gerarthes, geratithes. l. 9. Pyramidis. 127. l. 35. canon, canonem. 129. l. vltima mouet, mouent. 131. l. 19. collendo, colendo. 132. l. 21. atque, & que. 135. l. 20. vt quidem, ut quid enim. 136. l. 11. subministrant, subministrant. l. 34. facit. 137. l. 35. Ephesi, Ephesij. 138. l. 6. quoque, quæque. l. 16. afteriscis. l. 33. quod nostras, deberet. 141. l. 2. anniles, aniles. l. 23. pluries. 144. l. 24. siue, secundum. 27. tropologica. 150. l. 21. nemini, memini. 27. corporis. 151. l. 9. proclue, in proclue. l. 11. non est. l. 36. profluere. l. 42. dicendum. 152. l. 21. operto, aperto. 22. genus, tempus. 154. l. 18. incidit, indicit. 159. l. 10. quarta, quinta. l. 16. conabimur. l. 28. flendum. 160. l. 40. humanitatem, humanitate. 161. l. 28. quod, q; l. 34. quisquis. 162. l. 3. maximum, maximam. l. 5. spectandam. l. 17. rami. 163. l. 22. pleraque, Adde, que. l. 32. Nam. Quæ. 163. l. 28. Potest. adde, Primò. l. 42. deputatus. 165. l. 1. absit, abijt. l. 4. quateuus, iuterius. l. 9. Ecclesiæ, abundat. Decubam, decubans. l. 34. post. 166

E R R A T A.

l. 28. Theologus, Theologum & cætera. 167. l. 13. In quoque, in quoue. Excreuerit, ex-
 eruerit. l. 24. uel posita, positione. l. 41. magnificentius. 168. l. 1. nec, adde, non. 169.
 l. 9. promeridiano, pomeridiano. l. 18. excellissimæ. l. 36. columnellis. 170. l. 3. aspides,
 iaspides. l. 24. sicuti, sicuti. l. 28. hominem. l. 30. solemnibus. 171. l. 33. dum reuera, pere-
 grinis. 34. peregrinis, dum reuera. 174. l. 19. flagitijs, adde, quibus. l. 21. nouaculis. l.
 41. perpetuos. 175. l. 14. rescipere, recipere. l. 20. iustori, ab iustore. l. 39. degistis.
 176. l. 6. Gerarchiam, Gerarchiam. l. 25. regnabant, regebant. 177. l. 8. desefiscuntur,
 defatiscunt. 178. l. 8. fedes leuetur. l. 40. à peccatis. 180. l. 9. gloriosis, gloriosus. 181.
 l. 6. cum in, in superfluit. l. 22. opprimimini. 182. l. 22. potest, adde, quàm quod. l. 25. re-
 liquerit. 185. l. 34. infestissimus, infestissimus. 186. l. 2. ni, in. 187. l. 14. distingunt, di-
 stringunt. 188. l. 4. angelos, angeli. 189. l. 25. in, abundat. 190. l. 15. desefiscat. l. 29. ut
 uel, ut si uel. 191. l. 4. suo munere, sui muneris. 192. l. 15. iniustitia, iniustitia. l. 28. be-
 ne. 193. l. 16. dominationis, damnationis. l. 20. carnoten. 195. l. 13. Quamquam. l. 31.
 inuestigamus. 196. l. 39. postq; , potestq; . l. 40. laxetur. 197. l. 2. occumbant, occumbe-
 rent. 198. l. habet, quod habet. 200. l. 23. bonitatem, bonitatis. 201. l. r. didicerit, di-
 dicerit. l. 7. demonstratur. 202. l. 2. affluus, affluas. l. 4. degeneres. l. 8. plures & maio-
 res. 203. l. 7. aliz, alia. l. 26. comiter. 104. l. 40. milites, militis. 205. l. 5. deffecti, affecti.
 l. 15. contemptu. 208. l. 10. inscipit, suscipit. l. 19. nitidissimo. l. 33. locorum. 210. l.
 36. prædicari, prædicare. 212. l. 8. simpliciter, similiter. l. 16. vestibulis. l. 18. Cypressi, Ma-
 lum punici corrige. l. 20. Instar, abundat: 221. l. 24. Cantatorum, cantorum. 28. holose-
 rica. 222. l. 2. religiosum, religioso. l. 4. recitant. l. 30. allijs. 226. l. 9. daponunt, depo-
 nunt. l. 14. alij, leuetur. 229. l. 36. ijs, is. l. 37. incertus. 230. l. 2. opere, operum. l. 4.
 officere. l. 12. sunt. l. 13. habent. ibid. cum, alia. l. 15. esse, sunt eo. 231. l. 11. quem, qui.
 232. l. 9. Qua res, quare. l. 11. hiatu. l. 17. Quorsum. l. 32. insigne. l. 39. immani crudeli-
 tate. 233. l. 10. uindicta, uindictam. l. 34. qui, lebefectari. l. 40. merore. l. 41. conferuû.
 234. l. 2. partices, participem. l. 3. scio, socio, & ministro. l. 11. dissidij. l. 14. dedit. 235.
 l. 12. inferi, inferri. l. 15. distributarum. l. 37. testimonia. 236. l. 21. adhiberi. 237. l. 12.
 polliciendo, pelliciendo. l. 14. In sententijs, vrbis, adde, requiritur. l. 18. præceptionis.
 l. 19. iuuat. l. 37. tristia. 238. l. 12. solecismorum. l. 16. eos. l. 37. auditorum. 239. l. 17.
 circumstantias. 240. l. 4. malefica. l. 36. multasque. 241. l. 12. obsequendi. 242. l. 5. orthæ,
 ortæ. l. 35. quod adde, me. l. 75. matre, adde, ditare. 243. l. 39. arta, orta. 244. l. 12. la-
 uicanam, laureanam. l. 28. monstruosus. l. 34. nubere. 245. l. 31. opulentiam. l. 36. ratio-
 nem. 246. l. 5. conceptione. l. 17. viro. 248. l. 4. coniugate. 250. l. 3. confirmatio. 254.
 l. 35. visibilia, vasa. 256. l. 24. Quos. 257. l. 25. imitanda. l. 29. fractus. 358. l. 16. reli-
 quum, reliquum. l. 32. æterni, eremi. 259. l. 13. laceratis, laceraris. l. 29. cogitationes. l.
 35. vrbis. l. 39. autem, leuetur. 260. l. 11. effarenda. l. 15. ipsam. 264. l. 19. exasperauit.
 266. l. 1. Effactio. 301. l. 3. fides, fides. l. 38. sapiens. 305. l. 2. operat, opera. 306. l. 29.
 pater, patet. 307. l. 2. & eo. 324. l. 4. vnires, vnus.

SERIES CHARTARVM.

a b A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V
X Y Z.

AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN
OO PP QQ RR SS TT VV XX YY ZZ.

AAa BBb CCc DDd.

Omnia sunt integra folia, præter b, folia & semifolia, & N, semifolia cui
memoriæ localis figuras adiungimus, & Y, & Z, in quarum medio in
prima est immanium sacrificiorum figura in secunda sunt figuræ
Hierarchiæ spiritualis & temporalis, & post E E, adiungitur
figura Matrimonij & Mechorum, & P P, vbi ponitur
locatio totius Magistri sententiarum.

PERVSIÆ,

Apud Petrum iacobum Petrutium. 1579.

1388-209

perfect
IF
VII 11 26

Martinez I 110

